

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ประสิทธิภาพการบริหารตามหลักสังคหัตถุธรรมของเทศบาลตำบล
ศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน

ผู้วิจัย : พระจักรพันธ์ จุกกวโร (จันทร์แรง)

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระครูภาวนาโสภิต วิ.,ดร. ศน.บ.(รัฐศาสตร์การปกครอง),
รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์), พร.ด.(การบริหารการพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์)

: ดร.บุศรา โพธิสุข ศศ.บ.(พัฒนาชุมชน),
รป.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์), D.P.M.(Management)

วันสำเร็จการศึกษา : ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง“ประสิทธิภาพการบริหารตามหลักสังคหัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ ๑) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารตามหลักสังคหัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการบริหารตามหลักสังคหัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ๓) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังคหัตถุธรรมกับประสิทธิภาพการบริหารของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน และ๔) เพื่อศึกษาแนวทางการประยุกต์ใช้หลักสังคหัตถุธรรมในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี และมอร์แกน (R.V.Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ ๙๕ จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน ๓๖๑ ตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ระดับประสิทธิภาพการบริหารตามหลักสังคหัตถุธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านอาคารสถานที่ ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม และระดับการประยุกต์ใช้หลักสังคหัตถุธรรมกับประสิทธิภาพการบริหารของ

เทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอัตถจริยา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านปิยวาจา ด้านสมานัตตตา ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือด้านทาน

๒. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการบริหารตามหลักสังฆวัตรธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสังฆวัตรธรรมกับประสิทธิผลการบริหารของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน พบว่า หลักสังฆวัตรธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($R=.796^{**}$) กับประสิทธิผลการบริหารของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

๔. แนวทางการประยุกต์ใช้หลักสังฆวัตร ๔ ในการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารตามหลักสังฆวัตรธรรมของเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน พบว่า ด้านทาน ได้แก่ การปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลศรีเตี้ย ให้มีความรับผิดชอบ มีการเสียสละ มีการแบ่งปันสิ่งของและการให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ด้านปิยวาจา ได้แก่ การฝึกอบรมและรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลศรีเตี้ย ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ ไพเราะ ไม่หยาบคายหรือก้าวร้าว และพูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์กับประชาชน ด้านอัตถจริยา ได้แก่ การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลศรีเตี้ย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการให้บริการแก่ประชาชน ด้านสมานัตตตา ได้แก่ การปฏิบัติตนเป็นคนเสมอต้นเสมอปลาย มีความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ไม่เลือกปฏิบัติ

Thesis Title : The Effectiveness Management according to Sangahavatthu of Sritia Sub-district Municipality, Ban Hong District, Lamphun Province

Researcher : PhraJakraphun Chakkavaro (Junrang)

Degree : Master of Arts (Public Administration)

Thesis Supervisory Committee

: PhrakruPavanasopit, B.A. Dr. (Political Science), M.P.A. (Public Administration), Ph.D. (Human Resource Development Administration)

: Dr.Bursara Phothisuk B.A.(Community Development) M.P.A. (Public Administration), D.P.M.(Management)

Date of Graduation : December 9,2017

Abstract

The objectives of the research entitled “ The Effectiveness Management according to Sangahavatthu of Sritia Sub-district Municipality, Ban Hong District, Lamphun Province” were as follows: 1) to study the level of effectiveness management according to Sangahavatthu of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province, 2) to compare the people opinion towards the effectiveness management according to Sangahavatthu of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province by classified personal, 3) to study the relationship between Sangahavatthu and the effectiveness management of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province, and 4) to study the guideline of Sangahavatthu application in adding the effectiveness management of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province. This research was mixed research methods, the populations and the samples were selected from people who live in Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province. The samples were 365 people from collecting data by using the formula of Krejcie & Morgan (R.V.Krejcie & Morgan) with reliability equal to 95%.

The findings of this research as follows:

1. The level of effectiveness management according to Sangahavatthu of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province was overall at the high level and when classified each aspect found that the service officers were at the highest level, followed by the building and the lowest level was the facility. The level of Sangahavatthu application and the effectiveness management of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province was overall at the high level and when classified each aspect found that Atthacariyā was at the highest level, followed by Piyavacā, Samānattatā, the lowest level was Dāna.

2. The result comparison of people opinion towards the effectiveness management according to Sangahavatthu of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province by classified personal factors, including gender, age, education, occupation and income were found that when classified by gender, age, education, occupation and income were not different, then rejected the hypothesis.

3. The relationship between Sangahavatthu and the effectiveness management of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province found that Sangahavatthu had positive relationship in the high level ($R = .796^{**}$) with the effectiveness management of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province. The overall was statistically significant at the 0.01 level.

4. The guideline of four Sangahavattus application in adding the effectiveness management according to Sangahavatthu of Sritia sub-district municipality, Ban Hong district, Lamphun province found that Dāna was cultivated the conscious mind to Sritia officers in order to have responsibility, sacrifice, sharing and giving without hope for a return. Piyavacā was to train and to campaign for Sritia officers in order to talk polite, sweet talking, not rude, aggressive and talk about useful to the people. Atthacariyā was promotion to officers of Sritia sub-district municipality officiate willingly in order to achieve maximum effectiveness in providing services to the people. Samānattatā was to practice consistently, fairness with all parties and Non-discrimination.